Parašė Marcius
Pirmadienis, 17 Gruodis 2012 14:21

Nedideliems ežeriukams ir kūdroms pasidengus pirmuoju leduku, visą vasarinę įrangą susipakuoju ir kišu kiek galima giliau. Taip padariau ir šios savaitės pabaigoje. Dabar iki pavasario nebesiskirsiu su žvejybine dėže ir ledo grąžtu.

Ilgai laukta pirma sezono žūklė dažniausiai nebūna labai rezultatyvi, tačiau to ir nereikia. Svarbiau yra pirmi žingsniai plonu ledu, pirmas sargelio virptelėjimas ir pirmas nors ir sprindžio dydžio ešeriukas eketėje. Tad ir šį kartą atidarinėdami poledinės žūklės sezoną gausių laimikių nesitikėjome. Pasirinkome gan didelį, tačiau labai seklų Suvalkijos ežerą, kurį pakankamai greitai sukabina ledas. Be to, čia smagiai galima pagaudyti balansyrais (teatleidžia man kalbininkai) ir blizgutėmis. Stambių ešerių ir nedidelių lydekaičių čia visada apstu.

Sustojimas žūklės reikmenų parduotuvėje, degalinėje, puodelis karštos Latte ir mes jau vietoje. Ant ledo nebuvome „pionieriai“. Sustatyta gera dešimtis automobilių teikė vilties rasti pakankamai tvirtą dangą. Pro priekrantės švendrus pasimatė žvejų figūros. Kas sėdėjo ant dėžių, kas stoviniavo su meškerėlėmis rankose, o kas lakstė aplink vėjyje besiplaikstančias vėliavėles. Dauguma gaudė lydekas ir ešerius balansyrais bei blizgutėmis – tai jau įprasta šiame ežere. Pasirausęs dėžėje išsiėmiau polediniam blizgiavimui skirtą meškerėlę ir keletą tik prieš kelias dienas įsigytų Kinetic bei Reins balansyrų. Šios „žuvelės“ savo spalvinimu ir dydžiu turėjo sugundyti ne vieną „rainių“. O ir kaina kokybės atžvilgiu tikrai nedidelė. Kolega apsiginklavo jau kiek didesniais masalais ir nusitaikė į lydekas.

Ledas užšalęs labai nevienodai, vietom 4,5 centimetro, o vietom vos vienas ar du, tad reikia elgtis labai atsargiai. Darome po kelias eiles ekečių ir tikriname eketę po eketės. Jau antroje eketėje pajaučiu nedidelį stuktelėjimą, tačiau žuvis neužsikabina. O tuo metu kolegos „lydekinį“

salotinį balansyrą godžiai paima vidutiniokas ešerys. Ištraukus, besotis net sugeba atryti nedidelę kuoją. Toliau nesulaukiame nė kibimo ir po truputį artėjame nendrių link. Gręžiame eketes beveik pačiuose melduose ir čia aptinku savo pirmuosius ešerius. Vienas didesnis, kitas mažesnis. Dauguma - 100 gramų sveriantys ešeriukai. Jei jau atakuoja tai visiškai apžiodami apatinį masalo kablį. Kibimui kiek aprimus pakeičiu kitą spalvą ir vėl susigundo keli dryžuotieji. Kolega nesulaukęs lydekos kibimo irgi mėgina nedideliais vos 4 gramus sveriančiais balansyrais – kimba nors ir nelabai intensyviai tačiau vieną kitą ešerį ištraukiame.

Įsidienojus kibimai tampa vis retesni ir tenka daugiau eksperimentuoti. Dedu tradicinę blizgutę, tačiau ja niekas nesidomi ir vėl tenka kabinti mažylį Reins Dartfin. Apatinį masalo trišakį kabliuką pakeičiu į papuoštą su raudonu karoliuku, toks triukas padeda ištraukti dar kelis ešeriukus.

Kibimams visiškai nurimus nusprendžiame baigti žūklę. Pirmas ledas išbandytas - neteko išsimaudyti, pakvėpavom grynu oru, išbandėm krūvą naujų masalų ir netgi sugebėjom iškrapštyti kelias dešimtis žuveliokų. Kad ir su tokiu kukliu laimikiu, bet apgaudėme didžiąją dalį aplink buvusių žūklautojų.

Na, o begrįžtant į krantą jau planavome naują žūklę, žuvys po truputį apsipras su vandenį užklojusiu ledu ir laimikiai bus žymiai gausesni.

Parašė Marcius
Pirmadienis, 17 Gruodis 2012 14:21

Parašė Marcius
Pirmadienis, 17 Gruodis 2012 14:21

Straipsnis pagal www.marciusxxxx.blogspot.com